

■ Ο κ. Δημήτρης Κολοτούρος στον προαύλιο χώρο ενός σχολείου στη Ρουμανία, όπου μαζί με άλλους εθελοντές από όλη την Ευρώπη ανέλαβαν να το αναστηλώσουν

■ «Ένας από τους στόχους του προγράμματος όπου έλαβα μέρος στην Γκίνα ήταν η δημιουργία μιας βιβλιοθήκης για την τοπική κοινότητα», λέει η κ. Αναστασία Σπηλιοπούλου, που στη φωτογραφία μεταφέρει υλικά για το χτίσιμο της βιβλιοθήκης

Ταξίδι με εισιτήριο τον εθελοντισμό

Νέοι και νέες γνωρίζουν τον κόσμο προσφέροντας την εργασία τους

«Ένα βράδυ ήρθαν οι κάτοικοι από την κοινότητα του μικρού χωριού στην Γκίνα όπου διαμέναμε και χτυπώντας τα παραδοσιακά τους μουσικά όργανα δημιουργήσαμε έναν μεγάλο ανθρώπινο κύκλο από Ευρωπαίους εθελοντές και ντόπιους κατοίκους. Αυτή η εικόνα μου έχει μείνει στο μυαλό».

Η κ. Αναστασία Σπηλιοπούλου, εργαζόμενη στο Κέντρο Εκπαίδευσης και Έρευνας, από το 1998 συμμετέχει σε εθελοντικά προγράμματα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Η 31χρονη Αναστασία ήθελε από μικρή ηλικία να έρθει σε επαφή με διάφορους πολιτισμούς και κουλτούρες, να γνωρίσει όσο το δυνατόν περισσότερες χώρες και ανθρώπους. Μέσα από τα εθελοντικά προγράμματα κατάφερε να πραγματοποιήσει αυτή την επιθυμία και παράλληλα να περάσει αξέχαστες καλοκαιρινές διακοπές σε διάφορες περιοχές του κόσμου.

«Με τα εθελοντικά προγράμματα, γνωρίζεις την κάθε περιοχή που επισκέπτεσαι με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο. Δεν είναι ένας απλός ταξιδιώτης, εντάσσεται στην τοπική κοινωνία και συνεισφέρει στην τοπική ανάπτυξη. Έχω επισκεφτεί την Ιαπωνία, τη Γαλλία και την Γκίνα, ενώ έχω συμμετάσχει και σε αρκετά προγράμματα στην Ελλάδα».

Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στο μικρό χωριό που βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα της Γκίνας, την Άκρα, η κ. Σπηλιοπούλου έμεινε στο ιατρικό κέντρο της κοινότητας μαζί με τους άλλους εθελοντές από διάφορες χώρες του κόσμου που συμμετείχαν στο πρόγραμμα.

Όπως δηλώνει στα «NEA» η κ. Σπηλιοπούλου, «το πρόγραμμα είχε διάρκεια ενός μηνός και σκοπό τη δημιουργία μιας βιβλιοθήκης για την τοπική κοινότητα και την ενημέρωση των ντόπιων για τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Παράλληλα είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε και τα σχολεία των γύρω περιοχών, να

■ «Διοργανώσαμε ένα μεσαιωνικό φεστιβάλ στη Ναϊμέγκεν με σκοπό να σώσουμε ένα παλιό κτίριο και απ' ό,τι φαίνεται τα καταφέραμε» λέει ο Χάρης Παραθυράς, ο οποίος – μαζί με άλλους εθελοντές – είναι ντυμένος με ρούχα του Μεσαίωνα

μιλήσουμε, να παίξουμε και να ενημερώσουμε τους μικρούς μαθητές για την Ευρώπη, τους κατοίκους της, τη θήκη και τις παραδό-

σεις των χωρών της».

Ο 32χρονος κ. Δημήτρης Κολοτούρος τα τελευταία δέκα χρόνια δεν επιλέγει έναν από τους συνή-

ΧΑΡΗΣ ΠΑΡΑΘΥΡΑΣ

«Σώσαμε ένα παλιό κτίριο στην Ολλανδία»

Ο 29ΧΡΟΝΟΣ Χάρης Παραθυράς, προγραμματιστής ηλεκτρονικών υπολογιστών, επέλεξε το καλοκαίρι του 2003 και για δύο εβδομάδες, όντας φοιτητής, να συμμετάσχει σε ένα εθελοντικό πρόγραμμα που πραγματοποιήθηκε στη Ναϊμέγκεν της Ολλανδίας. «Η Ναϊμέγκεν είναι μια πόλη στην Ανατολική Ολλανδία, που καταστράφηκε από τους βομβαρδισμούς κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Λίγα κτίρια υπάρχουν να θυμίζουν την παλιά πόλη. Μεταξύ αυτών και ένα στο κέντρο της πόλης που περιτριγυρίζεται από έναν μεγάλο προαύλιο χώρο και οι επίσημες αρχές είχαν πάρει την απόφαση να το γκρεμίσουν. Εμείς αυτό που θέλαμε να αποδείξουμε είναι ότι μπορούμε να ζωντανέψουμε το κτίριο». Ο Χάρης Παραθυράς και δεκάδες ακόμα Ευρωπαίοι οι οποίοι συμμετείχαν στο πρόγραμμα αποφάσισαν να διοργανώσουν ένα μεσαιωνικό φεστιβάλ σε συνεργασία με τοπικούς φορείς και άρχισαν να το διαφημίζουν αρκετές ημέρες πριν αυτό πραγματοποιηθεί. «Ντυθήκαμε με μεσαιωνικά ρούχα και γυρνάσαμε στους δρόμους της πόλης ενημερώνοντας τον κόσμο». Η διαμονή δεν τους стоίχισε τίποτα. Κοιμόνταν μέσα στο κτίριο σε υπνόσακους και μαγειρεύαν μόνοι τους, επίσης μέσα στο κτίριο. Τελικά η προσπάθεια απέδωσε καρπούς – η απόφαση που είχε ληφθεί για την κατεδάφιση του κτιρίου τελικά αναίρεθηκε.

σεχδόν όλη την Ευρώπη και αρκετές ακόμα χώρες, ανάμεσα στις οποίες βρίσκονται η Κίνα, η Ρωσία, η Παλαιστίνη, το Ισραήλ και η Συρία, συνδυάζοντας παράλληλα την κοινωνική εργασία με τις καλοκαιρινές του διακοπές.

«Κατάλαβα πόσο σημαντικό είναι να ταξιδεύεις, να γνωρίζεις άτομα διαφορετικών εθνικοτήτων και να συνεργάζεσαι μαζί τους για έναν σκοπό. Πλέον για μένα ο εθελοντισμός έχει γίνει τρόπος ζωής και έχει αλλάξει σε μεγάλο βαθμό τον τρόπο που βλέπω και αντιμετωπίζω τους συνανθρώπους μου».

Ο κ. Κολοτούρος μέσω των εθελοντικών προγραμμάτων είχε την ευκαιρία να επισκεφτεί ακόμα και τη μακρινή Κίνα, όπου για διάστημα ενός μηνός μαζί με δέκα ακόμα Ευρωπαίους εθελοντές προσπάθησαν μέσα από την επαφή με τους πολίτες της αχανούς χώρας να διαδώσουν τον εθελοντισμό. «Ανάμεσα στα προγράμματα που έχω συμμετάσχει είναι η αναστήλωση ενός σχολείου στη Ρουμανία και η δημιουργία ενός μουσικού φεστιβάλ σε μια μικρή πόλη 500 χιλιομέτρα βόρεια της Στοκχόλμης, που ήταν και το πιο μακροχρόνιο – παρέμεινα εκεί για ένα χρόνο και έμαθα να μιλάω πολύ καλά τα σουηδικά».

Φέτος το καλοκαίρι ο κ. Κολοτούρος θα βρίσκεται στην Ρόδο σε ένα ίδρυμα αποκατάστασης ατόμων με ειδικές ανάγκες, συνεχίζοντας με αυτό τον τρόπο ό,τι κάνει τα τελευταία 10 χρόνια. «Αυτό που κάνουμε είναι να βοηθάμε τους τροφίμους του ιδρύματος στην καθημερινότητά τους. Τους πηγαίνουμε για μπάνιο, δίνοντας τους την ευκαιρία να έρθουν ίσως για πρώτη φορά σε επαφή με τον κόσμο έξω από το ίδρυμα».

LINKS:

• <http://www.sci.gr>